

Această carte nu avea cum să vadă lumina tiparului dacă domnii:
Dr. Toma Damian Irinel și Ing. Oancea Augustin nu făceau gestul
de a o sponsoriza. Autorul este pus în situația de a găsi puține
cuvinte pentru acestă nobilă. Și totuși...

Volumul apare sub egida
Asociație Culturale „Lespezi 2004” - Comarnic.

© Editura EIKON

București, Str. Smochinului nr. 8, sector 1,
cod poștal 014606, România

Difuzare / distribuție carte: tel/fax: 021 348 14 74
mobil: 0733 131 145, 0728 084 802
e-mail: difuzare@edituraeikon.ro

Redacția: tel: 021 348 14 74
mobil: 0728 084 802, 0733 131 145
e-mail: contact@edituraeikon.ro
web: www.librariaeikon.ro

Editura Eikon este acreditată de Consiliul Național
al Cercetării Științifice din Învățământul Superior (CNCSIS)

Descrierea CIP este disponibilă
la Biblioteca Națională a României

ISBN: 978-606-711-910-7

Imagine coperta: Gabriela Culic

Tehnoredactor: Mihăiță Stroe

Editor: Valentin Ajder

Vasile Ioan Ciutacu

P.S. DINTR-O MARGINE DE LUME

versuri

Prefață de Christian Crăciun

E I K O N

București, 2018

poetul se simte cel mai bine, încărcătura imagistică sporește, parcă alimentându-se din spațiile mult mai largi, pe care respirația poetică și-o permite, neîngrădită de nimic... Vasile Ioan Ciutacu are *știința* finalurilor conclusive, mărturisitoare, încorporate într-o imagine de calitate. Textul are o prospețime care poate, mai pregnant, a celei de după 2000. Stilul are detașare și percutantă, ceva neobișnuit pentru tiparul cultural al generației din care face parte autorul”.

Adrian Munteanu

Din ”Cuvânt înainte” la prima ediție
a volumului de poezii ”P.S. Dintr-o margine de lume.”

Cuprins

Melancolii marginale	5
Întrebare	11
Vârsta albă	12
Să lumin a giuvaiere	14
Rana mea în chip de vis	15
Mi-ai dat luna.....	16
Stele-nsângerate	17
Robul fericit.....	18
Mă rup între pământuri.....	19
Iarba	20
Ceasuri de miere.....	21
Creasta de neant	22
Naștere	23
Rugi de pământ.....	24
Drumul în doi.....	25
Anotimpuri de dor	26
Martor	27
Încolăcit pe tâmplă	28
Țipătul verde	29
Pata de cenușă.....	30
Scrisoare târzie.....	31
Cu Dumnezeu pe metereze	34
Și... ..	35
Șoapte de pelin.....	36
Lup să fii decât prin mine.....	37
Psalm	38
Vârsta	39

Stăpân și rob	40
Prin sânge ca o rugă	41
Ne vom găsi	42
În iarna asta n-ai să mă mai știi	43
Fals pastel de primăvară	44
După dealuri	45
Absență motivată	46
Poveste de iarnă	47
Peisaj	48
Poem de dragoste	49
Patul străinului	51
Cheia	53
Doar un cuvânt	54
Răstimp	55
Poem	56
Iarba de mai	57
Chiotul de nuntă	58
Broboana de sânge	59
Distanțe	60
Cuvântul ferit de cenușă	61
Cavalerul din holul istoriei	62
Slavă	64
Arcul vieții	65
Mirare divină	66
Cele două paranteze	67
Punctul și extensia lui	68
Cuvântul precum un sol	69
Umbra luminii	70
Icoană	71
Plin de arșiță acasă	72
Urmele de pe trepte	73

Existență	74
Bocet	75
Cuvintele precum niște trăsuri în gară	76
Sprijin	77
Celui nechemat	79
Moneda	81
Execuția	82
Presimțire	83
Aici	84
Scara	85
Continuitate	86
Veghe	87
Și totuși împreună	89
Era dintre toate câte puțin	90
Prea multe cuvinte	91
Sărutul, strigătul trandafirului	92
Ochiul	93
Ecoul	94
Geometrie	95
Frunza	96
Biruința sinelui	97
Povara de pe trepte	98
Dorință	99
Cămeșile de sare	100
Singurătate	101
Pumnalul singurătății	102
Trudă	103
E de-ajuns o lătrătură de câine	104
Crez	105
Căprioara	107
Cumpănă	108

Chipul	109
Partida.....	110
Sau să nu vă spun.....	112
Copilăring	114
Am îmblânzit toți lupii	115
Referințe critice.....	117

Întrebare

De mine mai întreabă cineva
Sau iar ți-e teamă că îți spun povești?
Cad frunze lespezi sub un pas de stea
De mai țărână urma-mi îmi privești.

Nu-mi știe nimeni pârtia din sânge,
Când trec furtuni și adieri de muze,
Și ce arcuș pe coarde mă înfrânge,
Și ce brândușe-mi înfloresc pe buze,

Când brumele se-ascut de glezna ierbii,
Ori raza lunii șiș prin ele este,
Când cară codrii-n coarne, cerbii
Și dau năvală-n veacuri de poveste

Când frunze coapte-n sevele cerești
Cad avalanșă-n șipote de stea...
De mine mai întreabă cineva
Sau iar ți-e teamă că îți spun povești?

Vârsta albă

lui M.D.

Tu ce mai faci? Zăpada e cu tine?
Cine-ți mai taie pârtie și lemne?
Ți-e patul greu? În palmă simți suspine?
Și-n preajma ta nu-i nimenea, pesemne?

Te sună cineva? Ți-e cupa plină?
Ce zvonuri mai auzi înzăpezite?
Ce stele ning? Ce viscol le înclină?
Sau tu-l dobori cu tâmplele-nflorite?

E mare depărtarea? Mă mai vezi?
Fereastra ți se trage sub perdea?
De-atâta ger sticlos mai poți să crezi
Cum mi se scurg genunchii în podea?

E liniște sau poate vin schiorii?
E-un foc de armă sau e-o avalanșă?
Cuvintele-s tăcerile scrisorii
Și iarna vămile ți le înfașă?

Mai poți să vii? Ești lacrimă sau rază?
E sufletu-mi în poartă ori sunt lupii?
Și neaua care curge ți-e amiază?
Și-a cui e umbra asta fără dubii?

E o fantomă sau e trupul meu?
Vezi, urma-i nu cumva-mi se potrivește?
Și nu auzi cum plânge Dumnezeu
Când crucea ce-o ridic mă arcuiește?

Ești mult pe-aproape sau mi se pare
Că ninge cineva peste ninsoare?
Îmi croșetezi din bine ori amarul?
Și cine, doamnă-mi fură iarăși jarul?...

Să lumin a giuvaiere

Doamne, Doamne, cât Te caut,
De-am oscioarele din flaut !
De îmi scapără-n amnare
Sângele de lumânare,
Ca-n cuvântu-mi – după stele –
Să scânteie a giuvaiere...

Rana mea în chip de vis

Doamne, crucea făr' de nume
Este-un lemn din altă lume,
Și sortit s-o port nălucă,
De-s mereu un dor de ducă
Necuprins și cunoscut,
Doar de stele – scut de lut –,
Înspre care mereu cad
Rupt din rai și ros de iad
Când de cer mă prind cu mâna,
Doar s-o-ndupleca țărâna
Să mă ierte până-n vară,
Într-un ochi de domnișoară,
Ca apoi să tot m-amâne
Pân' la vrerea Ta, Stăpâne,
Când sărac de-atât' avut
Vin spre tine, stors de lut...
Că voiesc, așa cum vreți,
Să dau buzna prin poezi,
Când cu sângele am scris
Rana mea, în chip de vis.